

Ιορδάνης χαράς και αφέσεως

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Θυμάμαι, παιδάκι που 'μωνα στο χωριό, πέρασε από κει ένας Αγιορείτης.

Τι μεγάλη ευλογία και τ' Άγιον Όρος κι όλα τα μοναστήρια, κι όχι μόνο! Και λέω:
~«Γέροντα, όταν προσεύχεσθε, πώς αισθάνεσθε;»

Είχα, έτσι, την περιέργεια, σαν παιδάκι.

Μου λέει: **«Να σου πω, παιδί μου. Όταν προσεύχομαι κι όταν λέω την ευχή, αισθάνομαι ένα μυστικό Ιορδάνη, να διαπερνάει την ψυχή μου. Ιορδάνης χαράς. Ιορδάνης αφέσεως. Μία άνοιξη. Γίνομαι σαν αγγε-λούδι. Αποκτάω φτερά. Ανεβαίνω ψηλά. Νοιώθω ευτυχισμένος!»**

Αρχιμ. π. Ανανίας Κουστίνης